

חוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 15), התשמ"א — 1981 *

1. בסעיף 2 לפקודת הבנקאות, 1941¹ (להלן — הפקודה), אחרי הגדרת "שביתה" תיקון סעיף 2 יבוא :

"פקדון ללא תנועה" — פקדון, בין במטבע ישראלי ובין במטבע חוץ, שלגביו עברו עשרה חדשים מהיום שנתקבלה החוראה האחרונה מבעל הפקדון.

2. אחרי סעיף 13א לפקודה יבוא :

13ב. (א) תאגיד בנקאי ינסה ליצור קשר עם בעל פקדון ללא תנועה סמוך למועד פרעונו של הפקדון; לגבי פקדון בר פרעון עם דרישה, יראו כמועד הפרעון את היום שבו הפך הפקדון לפקדון ללא תנועה.

פקדונות
ללא תנועה

(ב) סעיף זה יחול גם על כספים שנתקבלו בשל ניירות ערך שהוחזקו במשמרת אצל תאגיד בנקאי, והחובה לנסות וליצור קשר עם בעל הפקדון תחול סמוך למועד קבלת הכספים.

(ג) לא הצליח תאגיד בנקאי ליצור קשר עם בעל הפקדון תוך חדשיים, ישקיע את הכספים לזכותו באופן שקבע הנגיד באישור שר האוצר וועדת הכספים של הכנסת.

(ד) סעיף זה לא יחול על פקדון ללא תנועה בסכום שאינו עולה על מאה שקלים או על סכום אחר שקבע הנגיד באישור שר האוצר וועדת הכספים של הכנסת, ואולם רשאי תאגיד בנקאי לפעול על פי חוראות סעיף זה גם לגבי פקדון בסכום קטן מהסכום האמור.

3. פקדון שהיה לפקדון ללא תנועה לפני תחילתו של חוק זה יראוהו כאילו היה לפקדון כאמור ביום תחילתו של חוק זה. חוראת מעבר

4. תחילתו של חוק זה ביום ג' בתשרי התשמ"ב (1 באוקטובר 1981). תחילה

יורם ארידור
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באדר ב' התשמ"א (30 במרס 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1525, התשמ"א, עמ' 287.

1 ע"ר 1941, תוס' 1, עמ' 85; ס"ח התשמ"א, להלן.